

Coriza infectioasa aviara

Descriere imagine:
Gaini

Coriza infectioasa aviara este o boala infectocontagioasa a gainilor, produsa de o bacterie. Boala se manifesta anatomoclinic prin simptome respiratorii datorate inflamatiei mucoaselor capului.

Importanta economica a bolii se datoreaza pierderilor prin mortalitate, scaderii productiei de oua, cu 10-40% si cheltuielilor cu profilaxia si combaterea.

Agentul etiologic este bacteria *Haemophilus paragallinarum*, germen care traieste ca epifit al mucoasei cailor respiratorii anterioare, la pasari sanatoase sau la cele trecute prin boala. Bacteria are rezistenta mica În afara organismului pasarilor infectate, este sensibila la antibiotice, este distrusa de antisepticele si dezinfectantele obisnuite.

Epidemiologie

Sunt sensibile gainile peste vârsta de o luna, celelalte specii de pasari nu fac boala. Sursele de infectie sunt reprezentate de gainile bolnave si cele trecute prin boala, care elimina germenul prin secretii si excretii respiratorii. Boala se transmite de la un individ la altul, de obicei, prin intermediul aerosolilor contaminanti, este posibila si infectia prin apa de baut. De la o ferma la alta boala se transmite prin pasarile nou achizitionate si pasarile salbatice. În declansarea bolii un rol important îl au factorii favorizanti, reprezentati de conditii de zooigienea deficitara si microclimat necorespunzator.

Tabloul clinico-anatomic

Boala debutează cu stare de abatere, catar seros sau mucopurulent, reducerea consumului de furaj, scăderea procentului de ouat. Boala se extinde într-o săptămână la aproape tot efectivul. Datorită inflamației mucoaselor capului apare jetaj seros sau seromucos însoțit de catar oculo-nazal. Datorită acestuia pasarea scutura frecvent capul pentru degajarea cailor respiratorii anterioare, făcând un zgomot caracteristic, respirația fiind de tip bucal. În sinusurile infraorbitare se acumulează secreții care deformează capul dând aspect de cap de bufnita, poate să apară și edemul capului.

Dacă sunt deficiente majore de microclimat pot surveni complicații care agravează evoluția bolii. Trecerea prin boală se soldează cu instalarea unei imunități de lungă durată.

Diagnosticul poate fi suspiciat în baza datelor epidemiologice și anatomoclinice. Pentru confirmare se impune examenul de laborator. De la cadavrele proaspete în laborator se încearcă izolarea bacteriei pe medii de cultură speciale. De la pasările vii, trecute prin boală, se recoltează sânge pentru evidențierea anticorpilor postinfecțioși prin reacția de seroaglutinare.

Profilaxia și combaterea

Profilaxia se realizează prin măsuri generale care vizează: neintroducerea bolii în fermă, achiziționarea și pasării să se facă din ferme indemne respectând principiul "totul plin, totul gol", se vor lua măsuri pentru ca pasările sălbătice să nu aibă acces în halele de găini.

Există și vaccinuri, atât vii cât și inactivate, care pot fi folosite în profilaxia acestei boli.

Dacă boala a apărut se vor corecta condițiile de hală și se va face tratament curativ-profilactic la întregul lot, cu antibiotice în apa de băut sau în furaje. Terapia antimicobiană va fi instituită pe durata a 5-7 zile.

Articol publicat în revista Ferma nr. 1(45)/2007

Viorel Herman